LAD OMSÆTNINGEN

gå over **CHECK KONTO**
eller **KASSE-KREDIT**

Tal med sparekassen

SPAREKASSEN THY

Sennels afd. tlf (07) 98 50 42

De bedste indkøb af **korn - foderstof - gødning - frø - såsæd - brændsel - høstbindegarn samt sprøjtemidler**
gør De hos

NORDTHY KORN A/S . TELEFON 98 50 90

Reserveret	**Jens Christensen** Sennels Auto- og Cykelværksted
Sennels Auto- og Pladeværksted Poul Erik Larsen Telefon Sennels 98 51 17	**Sigfred Jensen** Sennels Smede- og Maskinforretning Telefon 98 50 15
Anders Søgaard Kolonial - Isenkram - Brændsel Telefon 98 50 17	**E. Sørensen** Kolonial - Isenkram - Foderstoffer Telefon 98 50 04
P. Heskjær Jensen BAGERI OG CONDITORI Telefon 98 50 35	**POUL J. VRIST** Tømrer og bygningssnedker Telefon 98 51 03
Sennels Smede- og Maskinværksted v/ KAJ GREGERSEN Telefon 98 50 25	**Sennels Malerforretning** v/ Aage Riegels Nielsen Telefon 98 50 58
Sennels HOKI Købmand Eva Brix Nielsen Telefon 98 50 16	**Hov Købmandshandel** Telefon 98 52 27

SENNELS SOGNEBLAD

Udgivet af Sennels sogns menighedsråd, Sennels pr. Thisted. Postkonto 17 334.
Red.: Anders J. Hindsholm. – Tryk: T. A. T. og Kaj U. Offset.

HAN DØDE FOR OS

En fasteprædiken af pastor Otto Andersen, Hov skole

Rektor ved et af vore gymnasier interesserer sig for kristendom. Han kan lide at undervise i faget, og han kan interessere sine elever for det. Men han sagde ved et møde sidste sommer, at den "blodteologi", som så mange præster lagde vægt på, havde han ingen brug for, og det var heller ikke den, der interesserede hans elever. Om Jesus var død på et kors, eller han var død på sygelejet, f.eks. af lungebetændelse, gjorde jo ingen forskel og betød ikke noget for os. Det var ikke den død, han døde, men det liv, han levede, der kom os ved, og som var så smukt og betagende. Jesus var det endnu uopnåede ideal, kærlig, selvforglemmende, selvopofrende, uskyldig, ren, retfærdig i alt. Og dog dømte han ikke dem, der ikke var sluppet så godt fra at leve livet, han foragtede dem ikke, forkastede dem ikke, men omgikkes dem, var mild, forstående, overbærende, tilgivende. Det var det, der betog denne rektor

nr. 47 fastetid 1971

og hans elever og gav dem en anelse om - eller vished for, - at denne Jesus var kommen til os fra Gud.

Såre skønt!

Og hvad så mere? Så ikke mere! Ikke spor! Evangeliet er borte. Og dåb og nadver er gjort til ingenting.

Men apostelen Peter skriver (1.Pet.3.18): "Også Kristus døde een gang for synder - for at han kunde føre os hen til Gud."

Altså: Det var ikke ved det smukke liv, han levede, at han kunde føre os hen til Gud, men det var ved den død, han døde.

Og Paulus skriver (Rom.6.3): "Vi, så mange som blev døbt til Kristus Jesus, blev døbt til hans død." Altså igen: Vi blev ikke døbt til hans smukke liv, men til hans død, hans korsdød.

Da vi blev døbt, modtog vi "det hellige korsets tegn for vort ansigt og vort bryst til vidnesbyrd om, at vi skal tilhøre den korsfæstede Herre Jesus Kristus."

Altså: Ikke en Kristus, der døde af lungebetændelse, men den korsfæstede.

Og i selve dåbspagtens ord lød det til os: - - "Tror du på Jesus Kristus - - pint under Pontius Pilatus, korsfæstet, død og begravet - - ".

Hvorfor lød det ikke: "Tror du på Jesus Kristus, der levede det smukke, uskyldige og helt retfærdige liv?" Nej, for vi skulde ikke udspørges om, hvad vi tænkte og antog og mente om det, der blev nævnt. Hvad der lød som et spørgsmål, var ikke en forespørgsel, der blev stillet os, men et tilbud, der blev givet os. Det drejede sig om, hvad vi kunde sætte vor tro og vor fortrøstning til og vente vor frelse fra.

Dermed er altså vort eget liv dømt og kasseret, hvor "smukt" det så end er. Selv det smukkeste menneskeliv kan ikke give håb om frelse.

Men da Kristus blev korsfæstet, var det for vor skyld. og da Gud oprejste ham, var det for vor skyld.

Dermed er døden overvunden, og vor frelse bragt i stand af Gud selv ved Jesus Kristus.

Dette er evangeliet. Det er dette, der tilsiges os og gives os i vor dåb at sætte vor tro, vor fortrøstning og vort håb til. Og det er det, der tilsiges os og stadfæstes for os ved Herrens bord.

"Så ofte som I holder Herrens nadver, forkynder I hans død, indtil han kommer." (1.Kor.12.26)

Otto Andersen

Sennels Skolevæsen gennem tiderne. II

Af Anders J.Hindsholm

Som nævnt i den første artikel blev den første skolebygning i Sennels opført i 1727; den rummede både skolestue og bolig for degnen og hans familie. Hvor længe den har været i brug, vides ikke, men det ser ud til, at man senere har haft skolestue og degnebolig under hver sit tag. Sognerådets forhandlingsprotokol oplyser under 29/7 1842, at det "med Hensyn til Skolens og Inventariets Reparation bestemtes, at denne skulde foregaae strax, medens Haandværksfolkene ere beskjæftigede og anbragte til Arbeid i Degnens Bolig," og 29/11 -43 vedtages det, at der skal bygges "et nyt Skolelocale". Herefter omtales ingen særskilt degnebolig, og da man ved et eftersyn af den nye bygning 30/9 -44 vedtager, at der skal opføres et skillerum "ind til Bryggerset", ligger det nærmest at antage, at den nye skolebygning også har rummet bolig for degnen.

Nogen stor bolig kan det ikke have været. Skolen opgives at være 12 alen lang og 10 alen bred, dvs 6.3 x 7.5 m. Det giver et samlet gulvareal af godt 40 m^2. Hvordan det har været fordelt mellem skolestue og lærerbolig, vides ikke, men det var ikke usædvanligt for datidens skoler, at de blot rummede et kammer til degnen, og det har nok været meget praktisk for den unge lærer Grønlund, som i 1845 efterfulgte sin far i degnekaldet, at han var ugift.

Hvad den nye skolebygning har kostet, oplyses ikke. Den eneste udgift, der meddeles, er et beløb på 3 skilling, som Jens Kirk skal have "i Godtgjørelse for det Vand, der ved Skolehusets Opførelse blev brugt af hans Brønd"... Det er nok mest sandsynligt, at man ikke har brugt flere penge på byggeriet, end man var absolut nødt til. Skolevæsnets betydning var endnu langtfra indlysende for alle, og meget havde man ikke at undvære af. De kommunale udgifter skulle holdes på et minimum.

Det er da også givet, at den nye skole ikke har opfyldt kravene i skoleloven af 1814, der bestemmer, at læreren skal have "anstændigt Husrum" for en familie samt plads til 2 køer og 6 får, samt til foder, brændsel og jordloddens avling. Efter vedtagelsen af den nye skolelov af 1856 har amtsskoledirektionen åbenbart presset på for at få skolevæsnet ordnet efter lovens krav; i hvert fald holder Sennels sogneråd den 4. februar 1859 møde for at drøfte opførelsen af en ny degnebolig. Herom hedder det i forhandlingsprotokollen:

"Sognepræsten" - dvs pastor Dybdal, som var rådets formand - "forelagde det Spørgsmaal til Overveielse, om der ikke med Hensyn deels til den stigende Befolkning i det Hele, deels til Ønskeligheden af, at Vestersognet indbefattet Ullerupgaards Mark samt Østerheden og hvad derved ligger vil blive langt mere bebygget, end det nu er, saa at Børnene deels vil faae for lang Vei til Skolen og deels vil blive mange, om det da ikke var bedre nu at faae en Skole og Degnebolig bygget i Østerby, i hvis Nærhed desuden Hovedlodden ligger af Degnejorden. Fra Østerheden vilde der da vel næppe no-

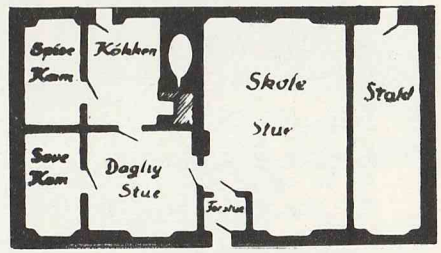

Grundplan af en af Fr.IVs "rytterskoler" fra 1720'erne. 21 x 12 alen, dvs 13.23 x 7.5 m. Sennels skole fra 1844 har været halvt så stor.

gensinde blive ført nogen vægtig Klage over for lang Vei, og fra Vestersognet kunde dog Skolen omtrent ligesaa vel som nu besøges, saalænge den kunde rumme dem. Men skulde i sin Tid Sognet blive nødt til at maatte faae en Skole til, da vilde det vel være passende at opføre een for Malle og det øvrige Vestersogn f.Ex. i Nærheden af Vandtrang. Maaskee ogsaa ved en (ulæseligt ord) noget af den nuværende Degnelønning kunde offres som Bidrag til en ny Lærer, saameget hellere som det vel næppe altid er det bedste for Børnenes Skyld, at et Degnekald er saa meget stort."

Pastor Dybdals forslag fik ikke tilstrækkelig tilslutning blandt sognerådets øvrige medlemmer, dvs Niels Nørgaard, Anders Frøkjer, Christen Jensen, Jens Skriver og Niels Norgai; protokollatet slutter med en kort bemærkning om, at man vedtog "i Aar at opføre en Degnebolig tilbygget Skolen ved den østre Side."

I 1856 havde Sennels skole 74 elever, fordelt på 2 klasser med 37 i hver. Så præstens forslag om at overveje en deling af skolen var måske ikke helt ved siden af. Ejendommeligt nok havde man i 1843 ansøgt om at nedlægge Hov skole; her gik der i 1856 36 børn.

Den nye degnebolig blev altså opført i tilslutning til den existerende skolebygning nord for kirken; det skete i 1859. Der blev holdt licitation sidst i maj, efter at sognerådet havde forhandlet om bygningens indretning og fået tegningerne godkendt. 18/3 -59 noteres, at ligningen af bidrag til skolevæsnet og degneboligens opførelse udgør 465 rigsdaler.

Hvor meget er det efter vor pengeværdi? Det lader sig simpelthen ikke afgøre. Vil man prøve at vurdere beløbet, kan man sammenligne det med den opgørelse af Sennels degnekalds indtægter, som foretages i 1856. Den ser således ud:

Sennels degnekalds indtægter (opgjort i 1856)

(1 rigsdaler (rd) = 6 mark (mk) a 16 skilling (sk))

1. Kornløn	6 tdr rug a 6 rd, 3 sk		36 rd	1 mk	2 sk
	35 tdr byg a 3 rd, 5 mk, 2 sk		134 "	5 "	6 "
2. Offer og accidenser (for kirkelige tjenester)			60 "		
3. Avling af 8 tdr bygsædeland					
Udsæd 5 tdr korn a 6 fold =					
30 tdr a 3 rd, 5 mk, 2 sk =		115 rd 3 mk 12 sk			
3 tdr lands græsning a 10 rd =		30 "			
Fourage, 8 læs a 4 rd =		32 "			
	Ialt	177 rd 3 mk 12 sk			
Fragår udgift til jordens dyrkning og gødskning ...25 rd					
Kost og løn til en dreng 50 "		75 rd	102 "	3 "	12 "
4. Værdi af tjenestebolig			10 "		
5. Diverse naturalieydelser, ildebrændsel					
Hø og halm		33 rd 2 mk			
Lyng, 2 læs a 2 rd		4 "			
Tørv, 14 læs a 2 rd		28 "			
Fladtørv, 12 læs a 1 rd		12 "	77 "	2 "	
6. Skolepenge (3 mk pr.barn, udredes af sognet)			37 "		
7. Kirkesangerløn, 10 rd + 10 som kirkebylærer			20 "		
		Ialt	478 rd		4 sk

Det fremgår af den noget indviklede beregning, at degnens indtægter især består af ydelse af korn og andre naturalier samt af avlingen på degnejorden, som han har måttet drive ved lejet hjælp; han har næppe selv haft hest og vogn. Den kontante løn udgøres af skolepengene og kirkesangerlønnen samt af de penge, som sognets folk ofrede til ham i kirken, dels ved højtiderne, dels ved kirkelige handlinger. Boligens værdi, 10 rd, gælder for kammeret i skolehuset fra 1844; efter at den nye degnebolig er bygget, sættes denne post op til 60 rd, uden beskæring af andre indtægtsposter.

Med 478 rd om året har degnen i Sennels åbenbart været stillet nogenlunde som en gennemsnitlig husmand. Af de ca. 100 personer, der i 1856 pålignes bidrag til fattigkassen, er der 30 der betaler mindre end degnen. Han takseres til 6 skp hartkorn og skal svare 5 potter rug, 1½ pot byg og 2 mk, 8 sk. Iøvrigt stiger hans indtægter i de følgende år, takket være skoleloven af 1856, der fastsætter større lønninger til lærerne.

Nogle af dem kan også nok trænge til at få noget mere. Det gælder læreren ved den såkaldte biskole i Hov. Han figurerer overhovedet ikke blandt sognets skatteydere; man kan næsten undre sig over, at han ikke er på listen over dem, der modtager fattighjælp.

Den første skolebygning i Hov blev opført i 1831. I 1856 hævdes den at være i god og forsvarlig stand. Den kan ikke have været nogen iøjnefaldende bygning - 7 alen bred og 7½ alen lang, dvs 4.4 x 4.75 m. Som allerede nævnt vedtog sognerådet i 1843 at søge om at få den nedlagt; enten har man senere opgivet ansøgningen, eller også er tilladelsen ikke blevet givet, skolen bliver i hvert fald ved at bestå. I 1856 hed læreren Søren Brask; han var da 69 år og synes at have været gift; han blev ved skolen til 1860. Skønt indtægterne ved dette lærerembede kun udgjorde godt halvdelen af degnens indtægt i Sennels, var der flere ansøgere til det. I anledning af vakancen vedtog man i 1860 at lade skolen hvidte; desuden skulle vinduer og dør males, og endelig skulle der "i det Skolen tilstødende Værelse for en ugift Lærer ... lægges Bræddegulv."

25.oktober 1860 indgår sognerådet en akkord med den nye lærer, Schibsby. Lønnen aftales til 19 rigsdaler månedlig; dertil det fornødne ildebrændsel. Man lover at udvide beboelseslejligheden til næste år. "Denne akkord gjælder 10 Aar, hvis han forbliver i Embedet saalænge," står der i protokollen. Måske har sognerådet selv haft svært ved at forestille sig muligheden...

Lærer Schibsby overlevede imidlertid. Han stammede fra Hjørring og var ved ansættelsen i Hov 32 år. Året efter vil skoledirektionen vide besked om gymnastikundervisningen, og sognerådet svarer da, at læreren i Hov på grund af legemlig svaghed er "aldeles uduelig til bemeldte Fag, hvori han heller ikke selv nogensinde har erholdt Underviisning." Han var dog ikke så ringe, at han ikke kunde finde sig en kæreste; i 1864 giftede han sig med Maren Larsdatter fra Kløv.

Nu skulle der så bo 2 personer i den lille skole i Hov. "Beboelses-

fortsættes side 8

Sjællandsk skole fra 1720'erne. Den er nok noget større end den første skole i Hov, bygget i 1831.

Hvad skal der blive af FORSAMLINGSHUSET ?

I året 1964 var forsamlingshuset udlejet, helt eller delvis, 99 gange, heri ikke medregnet løbende udlejning til en danseskole. I året 1970 var huset udlejet 34 gange. I 1964 var der 13 foreninger, der tilsammen lejede huset 51 gange, medens det var udlejet 35 gange til private sammenkomster. I 1970 var der 6 foreninger, der tilsammen lejede lokaler 21 gange, medens der var 13 udlejninger til private. I 1964 var der både danseskole og rejsebiograf; i 1970 var der ingen af delene. I 1964 havde huset en lejeindtægt på kr.8.513. I 1970, da pengene var blevet væsentlig mindre værd, var det samlede lejebeløb kr. 4.321.

Nu var 1964 også et godt år for husets drift, det bedste i 60'erne. Men som det fremgår af den grafiske oversigt over antallet af udlejninger i de sidste 10 år, er det for hele perioden gået tilbage med benyttelsen af huset. Dermed er det selvfølgelig også gået tilbage for økonomien. Der er ikke noget at sige til, at bestyrelsen har arrangeret basar søndag den 14.marts. Noget må der gøres, inden kassebeholdningen er spist op.

Men hvis udviklingen fortsætter, og udlejningskurven stadig går nedad, hvad så? I det lange løb kan renter og afdrag og vedligeholdelse vel ikke klares ved basarer. Hvis huset stadig bliver mindre og mindre brugt, kan det jo gå hen og ende på en tvangsauktion. Og selv om det altså i øjeblikket ser ud som om vi ikke har så meget brug for det, så kan vi vel alligevel dårligt undvære det.

Forskellige aviser har i den sidste tid skrevet en del om små byer, hvor man har sat sig for at fremskaffe et sted, hvor beboerne kan gå hen og træffe andre mennesker, når de har tid og lyst til det. Måske kunne det gå sådan også her i sognet, at vi ville synes, det var rart at kunne træffe hinanden andre steder end på vejen og hos købmanden. Et sted, hvor man kunne sidde ned og få en kop kaffe eller en øl - et sted, hvor man kunne komme og gå, som man selv havde lyst til det.

I de fleste andre lande i Europa har man i hver lille by sådan et sted. Men i de skandinaviske lande og altså også her i Danmark er vi af en el-

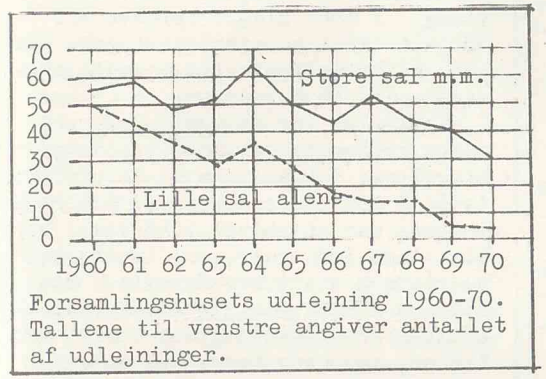

Forsamlingshusets udlejning 1960-70. Tallene til venstre angiver antallet af udlejninger.

HUSK BASAREN 14/3!

Tombola Lykkehjul Kaffe Sodavand Sangkor m m m

Forsamlingshusets regnskab 1968-70

Indtægt	1968 kroner	1969 kroner	1970 kroner
Kassebeholdning	3.401.02	3.126.53	2.587.15
Udlejning af lokaler	7.680.oo	7.027.oo	4.160.oo
" af borde og bænke ..	79.75	132.1o	161.25
Optaget sparekasselån	10.000.oo		
Sparekasserenter	315.o3	117.54	153.53
Overskud af basar	2.349.41		
Ialt	23.825.21	10.403.17	7.061.93
Udgift			
Renter og afdrag af lån	2.410.o9	2.916.94	1.902.38
Vedligeholdelse, nyinstall. ..	13.886.99	595.48	1.108.38
Brændsel, gas m.v.	1.399.18	1.318.o6	761.55
Vand og el	359.3o	535.o1	390.38
Forsikringer	62.oo	78.oo	86.oo
Diverse udgifter	509.87	163.78	125.84
Rengøring og fyring	2.071.25	2.207.75	1.411.84
Ialt	20.698.68	7.816.o2	5.786.37
At overføre	3.126.53	2.587.15	1.275.56
Balance	23.825.21	10.403.17	7.061.93

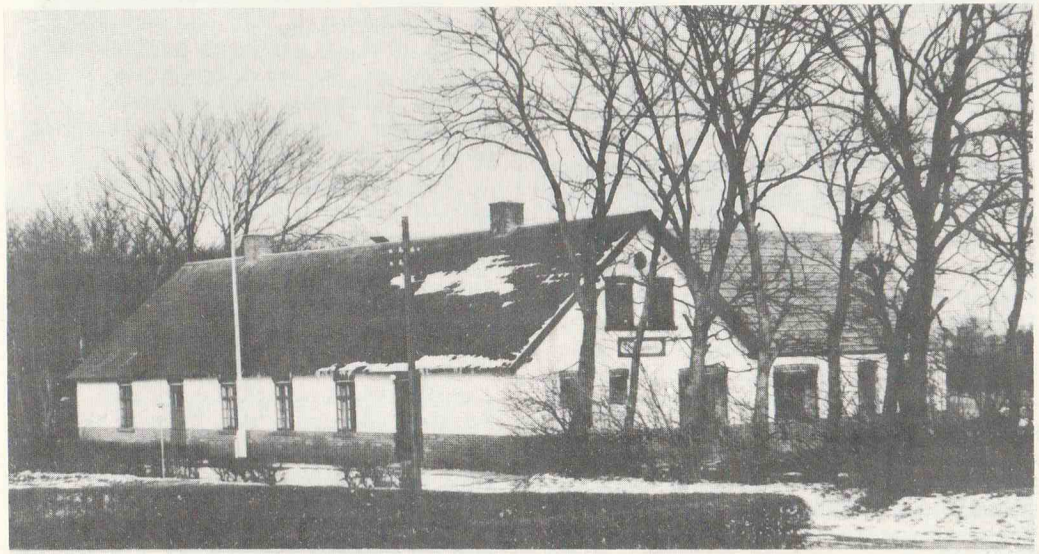
Det ligger centralt, og der er en dejlig udsigt ned mod fjorden.

ler anden grund meget tilbageholdende i det stykke. Englændere, tyskere, franskmænd, italienere betragter det som noget ganske normalt, at folk træffer sammen på det lokale værtshus, spørger nyt og får sig en snak om tingene. Det er noget af det, som mange danske godt kan lide at møde i udlandet. Herhjemme har de fleste af os et andet forhold til den sag. Her er det ikke normalt at gå på kro. Det regnes ikke for pænt. Så bliver vi hellere hjemme.

Mange steder har man jo heller slet ikke et sted at gå hen, hvis man iøvrigt turde.

Måske er denne forsigtige holdning ved at ændre sig. Måske er vi efterhånden så mange, der ikke kan forstå, hvorfor vi ikke her i landet skulle kunne have det ligeså hyggeligt med hinanden, som man tilsyneladende har det de fleste steder i udlandet. Der er noget, der tyder på, at flere danske gerne vil kunne komme og træffe hinanden uden at være inviteret og skulle have det fine tøj på.

Nu er et forsamlingshus jo ikke sådan et sted. Det er øde og tomt, undtagen når nogen lejer det. Men måske ville nogen en gang i fremtiden finde ud af, at huset i virkeligheden udmærket kunne blive til et sådant mødested - hvor unge og gamle, mænd og koner, "tilflyttere" og "indfødte" kunne træffe sammen, uden at der absolut behøvede at være foreningsbal eller sølvbryllup eller generalforsamling i Venstrevælgerforeningen. Måske ville nogen en dag for alvor rejse det spørgsmål: når nu det gode hus ligger der, hvorfor bruger vi det så ikke til at forsamles i?

Skulle det ske, så ville det jo være kedeligt, om huset var taget i brug til andet formål forinden. Vi må håbe, vi kan finde ud af at bevare det. Som forsamlingshus ved de særlige lejligheder, hvor vi ikke kan undvære det. Men hvorfor ikke også til at forsamles i uden nogen særlig anledning?

a.j.h.

Sennels Skolevæsen gennem tiderne. (Fortsat fra s. 5)

lejligheden" - d.v.s. kammeret til en ugift lærer - var ganske vist også blevet udvidet i 1861, men den har åbenbart alligevel været for trang. I 1867 klager læreren til skoledirektionen over sin bolig. Klagen går naturligvis til Sennels sogneråd, der bl.a. svarer:

"Skolen er for en ugift Lærer. I Aaret 1861 blev der imidlertid tilbygget ca. 5 Alen, saa at der indrettedes 2 Stuer mere, hvormed Schibsby dengang var saare vel tilfreds. Der blev lagt Brædegulv, som imidlertid nu vistnok snart bør fornyes. Men siden Schibsby har giftet sig, og ikke alene har forsynet sig stærkt med Møbler, men hans Kone, som arbeider meget med Syning for Folk, har faaet en Symaskine og stundom Sypige, er Leiligheden vistnok indskrænket..."

Der er vist ingen tvivl om, at sogneråd har ment, at læreren levede på en større fod end det var passende for en biskolelærer! Iøvrigt kan man jo gøre sig sine tanker om størrelsen af 2 stuer, der kan rummes i en tilbygning på godt 3 x 4 m ... Det siger lidt om pladsforholdene, at sogneråd i 1870, da man indgår en ny 10-årig kontrakt med læreren, går ind på "at tilbygge eller foranstalte tilbygget Skolebygningen i Hov Plads i Soveværelset til 1 Seng mere end der allerede er."

(Det oplyses ikke, hvem der har skullet ligge i den ekstra seng. Børn fik lærerparret ikke. Har det muligvis været sypigen, der skulle sove i det ved sogneråds foranstaltning tilbyggede udskud?)

Lærer Schibsby havde ikke blot beklaget sig over sin egen lejlighed; sogneråds svar på hans klage i 1867 slutter således: "Med Hensyn til Legeplads, da har der ikke før været hørt nogen Klage over, at denne manglede, saasom der foran Huset er en bred, kun lidet befærdet Vei. Huset har et Fortoug rundtom af 3 Alen. - Lokum er bestemt til at skulle opføres tilligemed Gulvets Forbedring i Skolen i Løbet af Sommeren."

Man har åbenbart betragtet læreren som noget af en kværulant. I 1869 ansøger han 2 gange om at få tildelt mere ildebrændsel; begge gange bliver ansøgningen afslået. -

Skønt sogneråd i denne periode skal have direkte indseende med undervisningen (de i loven af 1814 omhandlede skolekommissioner blev for landsognenes vedkommende ophævet i 1841 og blev først genindført i 1867), melder forhandlingsprotokollen så at sige intet om det, som jo nok kunne interessere: selve det liv, der levedes i de trange skolestuer. Sogneråd kontrollerer pligtskyldigst børnenes forsømmelser og pålægger de skyldige forældre mulkt, når forsømmelserne ikke har været lovlige, men derudover noterer man kun vedtagelser vedr. skolebygningernes vedligeholdelse og lærernes lønning. Kun når højere myndigheder interesserer sig for undervisningen og sender spørgeskemaer til sogneråd, kommer der lidt frem om, hvad lærerne bestiller.

Som f.eks. i forbindelse med den allerede nævnte forespørgsel fra skoledirektionen om gymnastikundervisningen. Det er tydeligt, at den ikke er blevet meget dyrket i Sennels i lærer Grønlunds tid; han erklærede iflg.protokollen, "at han paa Grund af Gigtsvaghed og Stivhed i Lemmerne, tildeels en følge af, at han er i en fremrykket Alder, nemlig 45 Aar, ikke anseer sig skikket..." Da det er ligeså galt fat med hans kollega i Hov, bliver gymnastikundervisningen stillet i bero. Det oplyses, at der ved Sennels skole findes et "Klavreapparat", og ved Hov skole både et "Springapparat" og et "Balancebræt".

I en følgende artikel skal der fortælles om skolen i lærer Skaarups tid.

Det sagnomspundne kloakeringsprojekt for Sennels by skal, efter hvad der ved redaktionens slutning foreligger oplyst fra velunderrettet kilde, endnu befinde sig hos rådgivende civilingeniør Aage Jensen, Thisted, hvorhen det, som folk med god hukommelse muligen endnu vil erindre, blev sendt engang i fordums dage, i den hensigt at det skulle ændres til også at omfatte et system til fjernelse af såkaldt overfladevand. Man vil i ingeniørfirmaet formode, at projektet vil kunne vende tilbage til kommunens tekniske udvalg i løbet af en måneds tid; derefter skal det til landvæsenskommissionen. Ingen dødelig, næppe engang en kommunalråd er i stand til at se så langt ind i fremtiden, at han kan sige noget om, hvornår projektet vil kunne realiseres. Det kan derimod siges med sikkerhed, at hvad rensningsanlæg angår, er det ikke blevet ændret.

Af den grund vil nogle måske mene, at det slet ikke haster så meget. Man ved, hvad man har - og man ved altså også, hvad man får. Derfor...

ordet er frit

Sognebladet

Jeg tror, de allerfleste er godt tilfreds med Sognebladet. Bladet kunne blive større, hvis vi alle gav vor skærv. Det ligger sådan, at kun en trediepart af alle husstandene i sognet giver et bidrag; hvis vi alle hjalp i fællesskab, kunne økonomien blive noget bedre.

Carl Dahlgaard

fra menighedsrådet

Vedrørende gravsteder

Flere har stillet spørgsmål vedr. fredningstiden for gravsteder samt muligheden for at få et gravsted passet. Jeg skal i den anledning oplyse, at når man udtager et gravsted på kirkegården, er det fredet i 30 år fra udtagelsesdagen. Når fredningsperioden er udløbet, kan gravstedet fredes for en ny periode af hvilken længde, man ønsker, under forudsætning af, at der er sikret penge til dets vedligeholdelse. Slipper midlerne til vedligeholdelsen op, inden fredningsperioden

er udløbet, må kirkegårdsbestyrelsen sløjfe gravstedet, men det må ikke tages i brug til en ny begravelse, før perioden er udløbet.

Hvis man ikke selv ønsker at vedligeholde gravstedet, kan man få graveren til det mod en årlig betaling efter aftale. Vil man sikre pasningen over en årrække, er den bedste løsning den at lade kirkeværgen administrere en såkaldt gravstedskapital, dvs et beløb, som sættes på rente i sparekassen, således at renten udbetales til kirkeværgen til dækning af vedligeholdelsesudgifterne. Drejer det sig om et dobbeltgravsted, skulle renten af 1500 kr. kunne dække udgiften til gravstedets renholdelse, men ønsker man desuden f.eks. en krans lagt på til jul eller blomster til mindedage, skal der selvfølgelig flere penge til. For et enkeltgravsted skulle renten af 1000 kr. kunne dække udgiften til renholdelse. Hvis inflationen medfører, at rentebeløbet i løbet af en årrække ikke længere kan dække udgifterne, kan kirkeværgen henimod periodens udløb hæve af kapitalen i fornødent omfang. Hvis der ved periodens udløb er noget tilbage af kapitalen, tilfalder beløbet kirkekassen.

Plantning på gravstedet og vedligeholdelse af plantning må gravstedejeren selv betale, men tujahækken rundt om gravstedet plantes og vedligeholdes for kirkekassens regning.

På kirkegårdsbestyrelsens vegne vil jeg gerne sige tak for den velvillighed, som de forskellige familier har udvist med hensyn til flytning af gravstene i forbindelse med kirkegårdens regulering. Vi er nu meget langt fremme med reguleringen og håber at være færdige i løbet af 2 - 3 år. De allerfleste er godt tilfreds med reguleringen. Naturligvis kunne den have været gennemført ligeså hurtigt som på mange andre kirkegårde, men det er dyrt at foretage regulering, både med hensyn til planter og arbejdsløn.

Carl Dahlgaard
kirkeværge

Regnskab for Sognebladet, 9.årgang, nr. 41-45

Indtægter

3	læserbidrag a	kr.	5.00 =	kr. 15.00
1	"	"	7.00 =	" 7.00
52	"	"	10.00 =	" 520.00
2	"	"	12.00 =	" 24.00
10	"	"	15.00 =	" 15.00
12	"	"	20.00 =	" 240.00
4	"	"	25.00 =	" 100.00
3	"	"	30.00 =	" 90.00
2	"	"	50.00 =	" 100.00

89 læserbidrag, tilsammen	kr.	1.246.00
Annonceindtægt	"	910.00
Tilskud fra kirkekassen	"	500.00
Gaver	"	112.25
Indtægt ialt	kr.	2.768.25

Udgifter

Underskud fra 8.årgang	kr.	975.89
Trykning og klichéer	"	2.090.39
Omdeling	"	229.78
Diverse udgifter	"	82.00
Udgift ialt	kr.	3.378.06
Indtægt "	"	2.768.25
Underskud	kr.	609.71

For Sognebladets udgivere er ovenstående regnskab meget opmuntrende, når det sammenlignes med regnskabet for 8. årgang, 1969. Underskuddet er nedbragt med næsten 400 kr., men hvad der især er glædeligt er, at antallet af læserbidrag er gået frem fra 55 til 89, og at det samlede bidrag er vokset fra kr. 623 til kr.1.246, altså til præcis det dobbelte. Selv om der stadig skal spares, ser det nu ud til at gå den rigtige vej med økonomien, og menighedsrådet vil hermed sige alle bidragydere hjertelig tak, idet vi ønsker, at de må få følgeskab af endnu flere i indeværende årgang.

Også annoncørerne skal have tak for deres gode støtte til bladet.

Kirkeministeriet
har stadig ikke svaret på menighedsrådets ansøgning om tilladelse til at nedlægge præstegårdens landbrug og tage bygningerne i brug til andre formål. Derimod er planerne for kirkegårdsudvidelsen blevet godkendt.

hvad der sker i sognet

14/3	3.søndag i fasten. Gudstjeneste 10.00. Kl.15.00: Basar i forsamlingshuset.
17/3	Skolefest, 1.-3.klasse, 1930-23.00.
18/3	" 4.-7. " " 23.30.
21/3	Midfaste søndag. Gudstjeneste 10.00.
28/3	Mariæ bebudelsesdag. Gudstjeneste 14.00.
4/4	Palmesøndag. Gudstjeneste 10.00.
8/4	Skærtorsdag. Gudstjeneste 20.00, skriftemål 19.30. (Kirkebil)
9/4	Langfredag. Gudstjeneste 14.00. (Ingen altergang)
10/4	Påskelørdag. Aftensang i kirken 20.00.
11/4	Påskedag. Gudstjeneste 10.00 (Kirkebil)
12/4	2.påskedag. Gudstjeneste 14.00.
15/4	Sammenkomst m.højtlæsning, "Fjordglimt" 14.30.
18/4	1.søndag efter påske. Gudstj.10.00 (konfirmation)

Næste nummer af bladet udkommer påskelørdag

SENNELS BIBLIOTEK

Mandag 14.30 — 16.30 Onsdag 18.00 — 20.00

TELEFON 98 50 81

Sennels Lillebil
v. Karen Thøgersen
Telefon 98 50 19

Vognmand Kaj Smed
Telefon 98 50 37

Hov Lillebil
7 og 12 personers vogne
HENRY ANDERSEN - Telefon 98 52 46

Sennels Frisørsalon
Dame- og herrefrisør
LINDA LARSEN. Tlf. Sennels 98 51 17

HOLD DEM TIL VOLVO...
— Den holder til Dem

Brdr. YDE
Aut. Volvoforhandler
Telefoner: 92 20 50 og 92 21 33